

fra Aarhundredets Begyndelse til 1911—12 en Række meget magre Aar, i hvilke der for en stor Mængde Dampskibsselskaber ikke var Tale om at give Udbytte til Aktionærerne, eller i alt Fald kun sjældent eller lidt. Det var endog ikke sjældent, at der ikke kunde henlægges det, der maatte anses for normale Henlæggelser, for slet ikke at tale om ekstraordinære Vedligeholdelser. Derved er der fremkommet en Restance, der er Huller, der nu maa stoppes, og med det udmærkede Udbytte, der er fremkommet, er ogsaa en Del af disse Huller stoppede. Men trods alt det bliver der dog en meget betydelig Nettogevinst tilovers, og det indrømmes ogsaa fra de nærmest interesseredes Side. Den Nettogevinst, som er det eneste Grundlag for Beskatning af Personer og Aktieselskaber, er jo imidlertid for Skibsfartens Vedkommende ogsaa ramt i en meget væsentlig Grad. Da det kan antages, at omtrent alle Dampskibsselskaber under de nuværende Konjunkturer kommer op over de 20 pCt. — man maa jo huske paa, at det Udbytte, af hvilket Skatten beregnes, baade den almindelige Skat og Krigsskatten, jo ikke er det Udbytte, der udbetales til Aktionærerne, men hele Udbyttet, altsaa ogsaa det, der anvendes til ekstraordinære Henlæggelser, Afbetaling af Gæld, ekstraordinære Vedligeholdelser o. s. v. —, kommer Selskaberne altsaa til at svare Maksimum af den ekstraordinære Aktieselskabsskat, 20 pCt. Endvidere beskattes det samme Beløb anden Gang hos Aktionæren. Her kan man ikke med tilnærmelsesvis lignende Sikkerhed sige, hvor stor Skatteprocenten bliver, thi man maa erindre, at det her ikke kommer an paa, hvor stort Udbyttet af Dampskibsselskabets Drift har været, men paa, hvor stor en Part den enkelte Aktionær faar, og saa igen paa, hvorvidt og i hvilket Omfang denne Part bringer hans Merindtægt i Vejret, saaledes at han kommer til at høre til den ene eller den anden af Fradragsklasserne. Alt dette er Ting, som unddrager sig enhver Beregning. Men man kan nok sige, at som Loven er indrettet, gælder det for alle større Dampskibsaktionærer, at den Afgift, der falder paa Personerne, vil blive nær ved de 10 pCt., som er Maksimum. Dertil kommer saa den almindelige Formue- og Indkomstskat til Stat og Kommune. Heller ikke her er det muligt at nævne bestemte Tal. Men vi har jo forøget den almindelige Formue- og Indkomstskat til Staten siden Krigens Begyndelse, og paa de kommunale Skatter og

Afgifter har Kringen ogsaa haft en stærkt forhøjende Virkning. Jeg skal nævne, at der her spiller et Moment ind, der maa have i Erindring, nemlig det, at for den almindelige Aktieselskabsindkomstskats Vedkommende har man Lov til at fradrage den Del af Fortjenesten, der er erhvervet i Udlandet, altsaa af Part mellem udenlandske Havne. Et saadant Fradrag finder ikke Sted for den overordentlige Indkomstskats Vedkommende, der maa man altsaa betale af al Indtægt. Men ved den almindelige Indkomstskatteligning, som ogsaa ligger til Grund for den kommunale Ligning, har man altsaa Lov til at gøre dette Fradrag, og det kan for forskellige Selskaber, navnlig Trampselskabernes, Vedkommende spille en ikke ganske ubetydelig Rolle. Desuden kan man ikke angive nogen Procent, uden at man ved, hvor højt de enkelte Dampskibsselskabers og deres Aktionærs Indtægter og Formuer gaar op. Imidlertid kan man vel nok sige, at man fejler ikke meget ved at nævne ca. 10 pCt. som det gennemsnitlige, og i overordentlig mange Tilfælde vil Procenten gaa ikke saa lidt over de 10, naar vi lægger den ordinære Statsindkomst- og Formueskat til Kommuneskatten. Disse forskellige Betragtninger fører til, at Indtægt af Dampskibsrederi er beskattet til Stat og Kommune med saadant noget som fra 30—35 til 45 pCt. Til dette vil jeg mene, man kunde anslaa Beskatningen ret ædrueligt.

Der har i Bladene været opstillet forskellige Sammenligninger vedrørende den Skat, som Indtægt af Dampskibsrederi, baade for saa vidt den falder hos Aktieselskaberne, og for saa vidt den falder hos Personer, maa bære, og der har været ikke saa lidt misvisende i disse Betragtninger. Jeg har forsøgt at danne mig en Mening derom, og jeg fejler ikke ved at sige, at Paastanden om, at denne Indtægt her i Danmark er beskattet 8—10 Gange saa højt som i Norge, er ganske urigtig. De Beregninger, jeg har set om de Skatter, som i Norge rammer Indtægt af Dampskibsrederi — og det gælder jo der som her, at Indtægten er saa stor, at den kommer op i de høje Skatteklasser —, fører til at antage, at naar man lægger Kommuneskat, Statsindkomst- og Formueskat, Forsvarsskat og Krigsfortjenesteskate — som man jo ogsaa har i Norge — sammen, kommer man snarest til en Beskatning paa ca. 30 pCt. Som man ser, fjerner Beskatningen, om end den er noget